

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 30, styczeń 2026 15:18

Mateusz Jabłoński

Odsłony: 3245

Spór o to, czy bez oznaczenia w postaci „niebieskiej koperty” można parkować na miejscu dla osób niepełnosprawnych, wraca regularnie – zarówno w praktyce organów, jak i w skargach kierowanych do sądów administracyjnych. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 grudnia 2025 r. (sygn. II GSK 1008/22) przynosi w tej kwestii jasne i jednoznaczne stanowisko.

Sprawa dotyczyła pojazdu zaparkowanego na chodniku przy jednej z ulic Krakowa, w miejscu oznaczonym znakami pionowymi D-18a „parking – miejsce zastrzeżone” wraz z tabliczką T-29 (informującą o miejscu przeznaczonym dla osób niepełnosprawnych) oraz informacją o liczbie wyznaczonych miejsc. W dacie zdarzenia nie było w tym miejscu oznakowania poziomego w postaci znaku P-24 ani tzw. „koperty”. Kierujący pojazdem nie posiadał karty parkingowej. Straż Miejska, działając na podstawie art. 130a ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, wydała dyspozycję usunięcia pojazdu. Następnie organ ustalił koszty usunięcia i przechowywania pojazdu w łącznej kwocie 534 zł.

Skarżący kwestionował zasadność obciążenia go kosztami, argumentując, że brak oznakowania poziomego oznaczał niewłaściwe wyznaczenie miejsca dla osób niepełnosprawnych. W jego ocenie znaki pionowe D-18a i D-18 mają charakter wyłącznie informacyjny i nie mogą samodzielnie stanowić podstawy do sankcji w postaci usunięcia pojazdu.

Zarówno Samorządowe Kolegium Odwoławcze, jak i Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie nie podzieliły tego stanowiska. WSA wskazał, że znaki pionowe jednoznacznie wyznaczały obszar przeznaczony do postoju pojazdów osób niepełnosprawnych, a brak oznakowania poziomego nie niweczy skuteczności takiego wyznaczenia. Spór dotyczył wyłącznie wykładni przepisów, a nie stanu faktycznego.

Naczelny Sąd Administracyjny w pełni podzielił ocenę Sądu I instancji. NSA podkreślił, że system oznakowania dróg opiera się przede wszystkim na znakach pionowych, które wyznaczają obowiązki uczestników ruchu drogowego. Oznakowanie poziome ma charakter uzupełniający i fakultatywny, tj. zwiększa czytelność oraz komfort korzystania z miejsca, ale nie stanowi warunku skuteczności oznakowania. NSA stwierdził również, że przepis § 92 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych ma charakter definicyjny i nie wprowadza obowiązku każdorazowego stosowania znaku P-24. Ponadto podniesiono, iż dyspozycja usunięcia pojazdu na podstawie normy art. 130a Prawa o ruchu drogowym jest niezależna od odpowiedzialności wykroczeniowej.

Z przedmiotowego orzeczenia jednoznacznie wynika więc, że oznakowanie pionowe D-18a z tabliczką T-29 stanowi wystarczającą podstawę do wyznaczenia miejsc dla osób niepełnosprawnych oraz do stosowania przez właściwe organy dyspozycji art. 130a u.p.r.d., nawet w przypadku braku oznakowania poziomego.

Wyrok NSA z 17 grudnia 2025 r. (sygn. II GSK 1008/22)

Źródło: [CBOSA](#)